

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. IX. Approbatio ad Confessiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

reret, qui incenderet campestria cum arboribus.

Nota 3. *Occupare* idem esse, quod possidere, & usurpare: quod ad immobilia refertur solet; in mobilibus enim est rapere; unde censuram incurrit, qui occupat, & possidet locum, etiam spontaneo deditum.

Nota 4. *Detinere* significat occupatum, sive à se, sive à alio, retinere sibi, nec restituere, nec relinquere.

Hæc sunt compendiosè hic reddita ex ipso textu Bullæ, editæ à S. S. D. N. Clemente XI. ut Confessarius ipsis instructus ab absolutione eorum abstineat, cum sint Pontifici reservata, ut ex adductis liquet: sed vide Bullam.

CAPUT IX.

Prop. XIII. ab Alex. VII. &c.

Approbatio ad Confessiones.

1. **PROP. 13.** *Satisfacit præcepto Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo presentato, sed ab eo iniuste reprobat.*

Non est dubium Authores propositionis putasse Regularibus, ad valide excipiendas secularium Confessiones, non esse absolute, & in omni casu, extra mortis articulum, necessarium ab Episcopis cum effectu approbationem obtinere. Sed non modo Regulares, verum & Sacerdotes seculares approbandi sunt per *Trid. sess. 23. cap. 15. de ref.*

2. Queritur, *an idem sit Sacerdotem esse approbatum ad Confessiones excipiendas, ac habere jurisdictionem in penitentis?*

Resp. Negativè, nam diversa sunt approbatio, & jurisdiction; illa aliud non est, quam testimonium, quo Sacerdos habet idoneus judicatur; ad audiendas Confessiones; hæc vero potestas ferendi sententiam in subditum; quam Sacerdos ex vi puræ approbationis non recipit; quippe per hoc, quod quis habilis reputetur, ut Judex esse possit, non sequitur Judicem constitui, eique subditos dari, in quos sententiam pronunciet; ut per se patet, & in casu nostro est evidens; nam, cum Episcopus dicit, *approbamus te*, est perinde, ac si dicat: *declaramus te idoneum esse ad excipiendas Confessiones*, & nil plus; at quando dicit, *damus tibi jurisdictionem*, & licentiam excipiendi Confessiones, est perinde, ac si apertius dicat; *impertimur tibi jus audiendi Confessiones*; seu, *volumus, aut te Judicem constituimus, ut sententiam absolutionis feras in eos, qui in foro penitentia tibi subjiacentur.*

3. Queritur, *cujus nam Ordinarii approbatio necessaria sit; an Confessarii; an penitentis?*

Resp. Confessarii, seu illius Diocesis, in qua Confessio auditur; quod satis indicat textus Concilii: *nullum Sacerdotem posse Confessiones audire, nisi ab Episcopis approbationem accipiat*; ubi, plurali locutione, significat ab Episcopis respectivè, esse approbandum sic, ut non sufficiat in una approbationem obtinuisse, si in aliis Diocesis debet Confessiones excipere, etiam personarum illius Diocesis, in qua quis prius approbatus fuit: ut expressè constat. *Clement. X. Superna.*

4. Sed queritur; *an Parochus possit suum subditum in alia Diocesi in confessione*

Confessione audire sine approbatione Episcopi illius Diocesis?

Resp. Affirmat Fagnan. in 5. ad cap. Ne pro. de poenit. num. 29. & 65. Pialec. Prax. Episc. p. 2. cap. 1. art. 2. num. 5. Barbosa in Trid. sess. 23. cap. 15. num. 20. plures allegans; sed id est contra dispositionem Trid. loc. cit. pondera illud, aut ab Episcopis juxta dicta enim antecedenti: & considera in aliena Diocesi non habilitari per Parochiale beneficium obtentum in propria.

5. Sed quid, an, dimisso beneficio Parochiali, egeat approbatione in propria Diocesi?

Resp. Affirmativè: nam, quemadmodum, statim ac consequitur beneficium Parochiale, modò sit Sacerdos, & non sit suspensus, censetur approbatus, ut possit audire Confessiones in sua Parochia, sic statim, dimissa Parochia, definit approbatio, & facultas. Pialec. ibid. & Barb. nu. 21.

6. At dubitatur, an etiam, cum vigore Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ Confessarius eligitur, debeat esse approbatus ab Ordinario loci, in quo Confessio auditur, an verò sufficiat, quòd fuerit ab aliquo Ordinarie Mundi approbatus?

Resp. Est necessaria approbatio Ordinarii loci, in quo auditur Confessio; de electo vigore Jubilæi patet ex S. Congr. Conc. apud Fagnan. ubi supra num. 18. & 19. & ex clausula, quam literis Jubilæi solent Pontifices adjicere: licentiam concedimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis; qui, ideo plurali numero loquuntur, quia

non unius Episcopi approbationem Confessario sufficere volunt, sed plurimum respectivè, & pro Diocesium diversitate, in quibus Confessiones excipiunt. Quæ clausula, etiam expressè non adjiceretur, pro adjecta haberetur, ex alleg. Fagn. ibid. ex S. C.

7. Approbatio necessaria est quoque in electo in vim Bullæ Cruciatæ, ut novissimè Innoc. XII. Constit. cum sicut sub die 19. April. 1700. Qui lapsos in hæresim, nec potest absolvere, ut expressè Gregorius XIII. Constit. Officii, la 37. Bull. 10. 2. April. 1700. vid. Off. sur. cap. 6. num. 11.

8. Queritur, an Regulares, ut absolvantur à reservatis virtute Jubilæi debeant confiteri Sacerdoti approbato ab Ordinario loci?

Resp. Affirmativè, cum Poncio disp. 46. q. 10. conc. 5. num. 138. Quilici q. 5. ar. 4. & juxta expressa in literis Jubilæi: insuper omnibus Christi fidelibus, utriusque sexus, tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, &c. concedimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Confessarium, tam Sæcularem, quam Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, &c. in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant. Nota actum facultativum, per verbum possint, expressum, non esse ad eligendum approbatum, vel non, ab Ordinario loci, sed ad eligendum ab eo approbatum, sive sit Presbyter Sæcularis, sive Regularis.

9. Sed est difficultas de Religioso, an egeat licentia sui Superioris ad eligendum Confessarium extra Ordinem?

(K) 3 Resp.

Resp. Affirmativè, juxta disposita ab Urb. VIII. const. in specula 19. Junii 1630. declarante Billam Cruciate, & cetera indulta Regularibus, & Monialibus non suffragari, quantum ad illum articulum eligendi Confessarium independentè à suis Superioribus.

10. Sed quid de Moniali, an vigore Jubilei possit eligere Confessarium, pro alio, & non suo Monasterio, approbatum?

Resp. Negativè, ex præcitata Const. superna Clement. X. ubi: atque approbato pro audiendis Confessionibus Monialium unius Monasterii, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterii; nec minùs eligi potest, qui in eo olim fuerit ordinarius, vel extraordinarius; sed necesse est, ut ab Episcopo iterùm deputetur, vel approbetur, ibid.

11. Quæritur, an quilibet simplex Sacerdos, ab Ordinario loci non approbatus, validè absolvat à venialibus?

Resp. Negativè; nam Concilium ibid. cap. 15. pro excipiendis Confessionibus exigit absolutè approbationem, & non distinguit, an sit mortalium, an venialium Confessio. Confirmatur S. C. Conc. decreto de Communionem quotidiana edito sub die 12. Februarii 1679. approbato ab Innoc. XI. non permittant Episcopi ut venialium Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario.

12. Quæritur, an Regularis sine sui Superioris licentia ab Ordinario approbatus, eoque invito, validè Confessiones Sæcularium excipiat.

Resp. Quidquid alii dixerint, negativè, ratio est, ut notavit Barbof. in Trid. sess. 23. cap. 15. num. 7. quia censetur Episcopos non approbata Regularis in Confes-

sarios Sæcularium, nisi à suis Prælati, saltem interpretativè præsententur, juxta formam Clement. dudum de sepulturis, §. Barimus: quam sanè, quantum ad formam præsentandi, quam habent Prædicatores, & Minores, non esse à Concilio sublatam, ipse tradit cum Roderico resol. 32. num. 3. Aliisque.

13. Quæritur, quorum Sacerdotes Regularis sine approbatione Episcopi possint Confessiones audire?

Resp. 1. Omnium Religiosorum proprii Ordinis respectivè; modò à proprio Prælato sint approbati, quippè, quoad eos, non comprehenduntur in alleg. decreto Conc. sess. 23. quandoquidem ibi loquatur de audiendis Sæcularium Confessionibus.

2. Eorum, qui sunt de familia, & continui commentales, non autem eorum, qui deserviunt in eorum Monasteriis; Barb. ibid. num. 63. & ex cap. 11. sess. 25. de regul. & tandem apertè Clemens X. in præcitata Const. superna.

De familia autem, & continui commentales, per Donat. prax. Regul. t. 3. tr. 4. q. 7. nu. 3. dicuntur Oblati, seu Donati S. Dominici, & Tertiarii S. Francisci, qui panis ejusdem coloris, quo professi, utuntur, intra Monasterii septa habitant, & dormiunt; proinde in eis contraxerunt domicilium, & stant sub obedientia Prælati, non modo Religioso, & ratione voti, sed modo servili, & ratione muneris serviendi Monasterio; non verò Sæculares, qui in eis domicilium non contraxerunt, & quibus inserviunt, sed stipendio, & salario conducti, & hinc eum cæteris exteris Sæcularibus annumerantur.

3. Non Mulierum Tertii Ordinis, quæ de

de poenitentia vocantur, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad Confessiones Personarum Secularium audiendas, ut in terminis præscriptis Sac. Congregat. Episcopor. & Regular. 20. Decembr. 1616.

14. Quæritur, an Sacerdos simplex in articulo mortis validè absolvat?

Resp. Affirmativè, modò non sit præfens approbatus, vide dicta Superiori cap. num. 16.

15. Quæritur, an, cum Religiosus, vel in itinere, vel, alia causa, de licentia Prælati tacita, vel expressa, extra Ordinem confiteretur, Sacerdoti Seculari, vel Regulari, debeat esse approbatus ab Episcopo loci?

Resp. Quamvis plures negent, affirmativè cum Vasquez lib. 5. de poen. cap. 4. 8. 2. num. 15. de Presbytero Seculari est certum, cum nullius Confessione extra mortis articulum validè excipiat, nisi approbationem, ad formam Trid. ab Episcopo loci obtineat; dubium est de Regulari approbato à suo Prælato: & in hoc etiam tutius est, ut accedat Episcopi approbatio; ratio est, quia nullus dubitat, quin valida sit Confessio Religiosi (de licentia Superioris) facta Regulari alterius Ordinis, ab Episcopo approbato: & in quaestione est, an valida sit, si solum sit approbatus à proprio Prælato Regulari: ergo in praxi nostra sententia alteri est præferenda, nam, cum agitur de valore Sacramentorum, est tutior opinio sequenda juxta dicenda lib. 2. cap. 1.

16. Quæritur, an validè absolvat Sacerdos, qui probabiliter, & ex errore communi reputatur approbatus, & Pavarachus, cum revera non sit?

Resp. Negativè, nam, quamvis in casu plures dixerint Ecclesiam tribuere jurisdictionem ad absolvendum, ex quo inde oriatur titulus putativus cum communi errore; tamen, quòd invalidè absolvat, est sententia probabilior, tutior, ac magis communis. Ut valeant gesta ab eo, qui auctoritatem non habet, non sufficit communis error, sed requiritur, etiam titulus à legitimo Superiori collatus, licet titulus, sit reverà invalidus, ob vitium aliquod occultum, juxta dicenda lib. 2. cap. cit. Et plenissimè scripti offic. cur. Ecclesiast. cap. 3. 1. ann. 12. ad 19.

CAPUT X.

Prop. XIV. ab Alex. VII. &c.
Præceptum Confessionis.

1. PROP. 14. Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Confessionis.

2. Cùm Confessio sacramentalis, integra, nimirum, accusatio peccatorum, facta coram Sacerdote jurisdictionem habente in ordine ad obtinendam absolutionem virtutè clavium, sit in præcepto, videndum est, quotuplex id sit, & quando, & per quam Confessionem quis eidem satisfaciat, itaque

3. Quæritur, quotuplex sit Confessionis præceptum?

Resp. Duplex Divinum, & Ecclesiasticum: utrumque ex Trid. Sess. 14. Can. 6. 7. & 8. & cap. 5. ubi: neque enim per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut Christi fideles confiterentur, quòd jure divino necessarium, & institutum esse intellexerat; sed, ut præceptum Confessionis.